

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 10Cb/31/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5111238162
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr., PhD. Lenka Müllerová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2016:5111238162.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudkyňou JUDr. Lenkou Müllerovou, PhD., v právnej veci navrhovateľa: Lukášková a spol., s.r.o., so sídlom Závodská cesta 4, Žilina 010 01, IČO: 36 714 861, právne zastúpený: Advokátska kancelária Bugala - Ďurček, s.r.o., so sídlom Drotárska cesta 102, Bratislava 811 02, IČO: 36 731 544, proti odporcovi: MEDIPRAKTIK, s. r. o., so sídlom Vysokoškolákov 3702/31, Žilina 010 08, IČO: 36 425 923, právne zastúpený: JUDr. Iveta Mikulová, advokátka, so sídlom M. R. Štefánika 5, Žilina 010 01, o zaplatenie 3.545,43 eur s prísl., takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 13,93 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 13,93 eur od 24.11.2011 do zaplatenia a vo výške 8,75 % ročne zo sumy 11,20 eur od 10.12.2012 do 15.4.2013, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V ostatnej časti súd žalobný návrh zamietá.

O náhrade trov konania súd rozhodne samostatným uznesením do 30 dní po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom na začatie konania doručeným Okresnému súdu Žilina dňa 24.11.2011 domáhal voči v návrhu označenému odporcovi uloženia povinnosti na zaplatenie dlžnej sumy 214,93 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania počítaným zo sumy 214,93 eur od 15.3.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania. Pri odôvodnení svojho nároku navrhovateľ vychádzal zo svojho postavenia poskytovateľa zdravotnej starostlivosti, ktorý poskytuje všeobecnú ambulantnú starostlivosť v špecializačnom odbore všeobecné lekárstvo, v zmysle zákona č. 578/2004 Z.z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti“). Podľa ustanovenia § 79 ods. 1 písm. v) zákona o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti je navrhovateľ povinný vykonávať lekársku službu prvej pomoci podľa rozpisu určeného samosprávnym krajom. Navrhovateľ preto konkludentne uzatvoril s odporcom ako prevádzkovateľom stanice lekárskej služby prvej pomoci zmluvu, ktorej predmetom je vykonávanie lekárskej služby prvej pomoci pre dospelých (ďalej aj len „LSPP“) v mene odporcu v priestoroch, ktoré si odporca za týmto účelom prenajíma. K uzatvoreniu písomnej zmluvy medzi účastníkmi konania nedošlo z dôvodu, že navrhovateľ neakceptoval odporcom stanovenú odmenu v návrhu zmluvy. Navrhovateľ následne zaslal odporcovi protinávrh podmienok odmeňovania za vykonávanie LSPP a upozornil ho na skutočnosť, že v prípade, ak nedôjde k uzatvoreniu písomnej zmluvy, navrhovateľ si splní svoju povinnosť vykonávať LSPP v zmysle zákona o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, ale za tento výkon si bude účtovať sumu vo výške 80 % zo zdravotných výkonov uskutočnených zamestnancom navrhovateľa počas výkonu LSPP v jednotlivom fakturačnom období. Odporca vzal návrh zmluvných podmienok

navrhovateľa na vedomie, k uzatvoreniu písomnej zmluvy však nedošlo. Zamestnanec navrhovateľa dňa 15.1.2011 nastúpil na výkon LSPP od 15:00 hod. do 22:00 hod., počas ktorého odpracovaného času uskutočnil zdravotné výkony s celkovým bodovým ohodnotením vo výške 13 490 bodov (navrhovateľ na tomto mieste návrhu na č.l. 3 spisového materiálu pravdepodobne v dôsledku chyby v písaní uvádza počet bodov 12 740). Odporca nástup zamestnanca navrhovateľa do služby neodmietol ani žiadnym spôsobom nerozporoval a umožnil mu nerušene vykonávať LSPP. Takýmto svojim konaním odporca podľa názoru navrhovateľa akceptoval podmienky odmeňovania uvedené v poslednom návrhu zmluvy učenom zo strany navrhovateľa, čím došlo ku konkludentnému uzatvoreniu zmluvy. Za výkon LSPP bola odporcovi zo strany zdravotných poisťovní poskytnutá odmena vo výške vychádzajúcej z príslušných právnych predpisov. Na základe uzatvorenej zmluvy vznikla odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi konkludentne akceptovanú odmenu vo výške 214,93 eur, ktorú navrhovateľ vyúčtoval faktúrou č. 20118017 v znení opravného dokladu č. XXXX/XXX. Uvedenú sumu navrhovateľ vyčíslil ako 80 % zo súčiny bodového ohodnotenia zdravotných výkonov uskutočnených zamestnancom navrhovateľa dňa 15.1.2011 v čase od 15:00 hod. do 22:00 hod. (13 490) a hodnoty jedného bodu (0,019916 eur) podľa § 3 ods. 1 písm. a) Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 226/2005 Z.z. o výške úhrady za zdravotnú starostlivosť, ktorú uhrádza zdravotná poisťovňa poskytovateľovi lekárskej služby prvej pomoci (ďalej len nariadenie č. 226/2005 Z.z.), t.j. 80 % z 268,66684 eur. Vzhľadom na omeškanie odporcu s úhradou svojho peňažného záväzku a absenciu osobitnej dohody o výške úrokov z omeškania si navrhovateľ uplatňuje popri dlžnej istine aj zákonný úrok z omeškania.

Spolu s návrhom na začatie konania navrhovateľ pripojil do obsahu spisového materiálu fotokópie listinných dôkazov - faktúru č. 2011/017 (č.l. 7), opravný doklad k faktúre č. 2011/078 (č.l. 8), sprievodný list k faktúram (č.l. 9).

V zmysle návrhu a predložených listinných dôkazov Okresný súd Žilina platobným rozkazom č.k. 10Rob 541/2011 - 16 zo dňa 16.12.2011 v celom rozsahu vyhovel návrhu navrhovateľa.

V zákonom stanovenej 15 dňovej lehote podal proti vyššie označenému platobnému rozkazu odporca odôvodnený odpor, čím došlo k zrušeniu platobného rozkazu v celom rozsahu zo zákona v zmysle ustanovenia § 174 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len OSP). Podaný odpor odporca odôvodnil tvrdeniami, podľa obsahu ktorých dňa 26.11.2010 elektronicky zaslal navrhovateľovi ako aj ostatným poskytovateľom zdravotnej starostlivosti návrh zmluvy o vykonávaní lekárskej služby prvej pomoci, v ktorej článku V je určená odmena za výkony LSPP a spôsob jej výpočtu. Uvedený návrh zmluvy zo dňa 26.11.2010 navrhovateľ podľa názoru odporcu akceptoval tým, že v novembri 2010 začal vykonávať LSPP. Za uskutočnené zdravotné výkony bola navrhovateľovi zo strany odporcu vyplácaná odmena v zmysle návrhu zmluvy o vykonávaní lekárskej služby prvej pomoci zo dňa 26.11.2010. Navrhovateľ posielal odporcovi platby v roku 2011 späť ako nedôvodné. Odporca zároveň zdôraznil, že minimálna výška úhrady za jeden bod zdravotníckeho výkonu, ktorú uhrádza zdravotná poisťovňa, nepredstavuje výšku odmeny za výkon LSPP dohodnutú medzi navrhovateľom a odporcom. Navrhovateľ nevzal do úvahy všetky náklady súvisiace s prevádzkovaním stanice LSPP (nájom, energie, voda, plyn, poistenie, upratovanie, nákup zdravotníckeho materiálu, liekov, pomôcok, a pod.), ktoré musí odporca z platieb poisťovne uhrádzať. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhuje odporca, aby súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

Súčasne s podaním odporu odporca pripojil do obsahu spisového materiálu návrh zmluvy o vykonávaní lekárskej služby prvej pomoci zo dňa 26.11.2010 (č.l. 19-21), v tabuľke spracovaný prehľad odmien poskytovaných navrhovateľovi za november 2010 až december 2011 (č.l. 22), výpis z účtu odporcu (č.l. 23).

Pojednávanie konané dňa 21.5.2013 sa uskutočnilo v neprítomnosti účastníkov konania za súčasného splnenia zákonných podmienok vymedzených ustanovením § 101 ods. 2 OSP. Súd vykonal dokazovanie výsluchom právneho zástupcu navrhovateľa, výsluchom právneho zástupcu odporcu a prečítaním listinných dôkazov, ktoré tvoria obsah spisového materiálu.

Právny zástupca navrhovateľa sa pridŕžoval v návrhu uvedených skutočností ohľadom procesu konkludentného uzatvorenia zmluvy, ktoré doplnil listinnými dôkazmi vo forme e-mailovej komunikácie účastníkov zo dňa 12.10.2010, 1.12.2010, 7.12.2010 a 8.12.2010 (č.l. 46-50). Ďalej objasnil zloženie príjmov odporcu ako prevádzkovateľa LSPP, ktoré pozostávajú z troch zložiek: 1/ kapitačná platba

platená mesačne zo strany poisťovne a závislá od počtu pacientov v spádovej oblasti, 2/ priama úhrada od pacientov, ktorí navštívia ambulanciu LSPP vo výške 1,99 eur od jedného pacienta, 3/ úhrada za zdravotné výkony stanovená nariadením č. 226/2005 Z.z. vo výške 0,019916 eur za jeden bod. Za účelom preukázania výšky nákladov odporcu na prevádzku LSPP predložil súdu Zmluvu č. XXX/XX/XXXX/XX o nájme nebytového priestoru (č.l. 51-52), z ktorej určil priemernú výšku nákladov na 7.000,- eur ročne. Na preukázanie ostatných nákladov navrhol zaviazat' odporcu, rovnako ako aj na preukázanie kompletných príjmov odporcu v súvislosti s prevádzkovaním LSPP v priebehu rokov 2011 a 2012. Odporca vo svojom prejave oboznámil obsah návrhu zmluvy o vykonávaní lekárskej služby prvej pomoci zo dňa 26.11.2010 v časti odmeňovania a zotrval na názore o jeho akceptovaní navrhovateľom, ako bol vyjadrený v podanom odpore. Ďalej poukázal na niektoré rozhodnutia všeobecných súdov a nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorých pri určovaní výšky odmeny za výkon LSPP je potrebné zohľadniť obvyklú odmenu poskytovateľov zdravotnej starostlivosti v porovnateľných podmienkach. Odporca preto nesúhlasí s navrhovanou povinnosťou preukazovať výšku svojich príjmov a výdavkov súvisiacich s prevádzkovaním LSPP.

V závere pojednávania navrhovateľ učinil zmenu žaloby tak, že požadované plnenie vo výške 214,93 eur s príslušenstvom žiada priznať titulom zaplatenia zmluvného plnenia, eventuálne titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Súd navrhovanú zmenu žaloby pripustil.

Písomným podaním zo dňa 25.7.2013 navrhovateľ oznámil súdu, že vykonal dopyt na 54 prevádzkovateľov ambulancií LSPP v Slovenskej republike za účelom zistenia skutočností, ktoré sú podľa neho podstatné pre voľbu najvhodnejšieho systému odmeňovania poskytovateľov zdravotnej starostlivosti. Vzhľadom na nízky počet reakcií zo strany prevádzkovateľov ambulancií LSPP nebolo možné prijať jednoznačný záver o výške obvyklej a primeranej odmeny, preto navrhovateľ žiada súd, aby uskutočnil obdobné šetrenie, v ktorom sa zameria na identifikáciu troch základných faktorov: (i) veľkosť spádovej oblasti, t.j. množstvo pacientov, od ktorého sa odvíja kapitačná platba, (ii) priemerná návštevnosť ambulancie, od ktorej závisí platba poisťovne prevádzkovateľovi ambulancie LSPP za uskutočnené výkony ako aj platba pacientov za návštevu pohotovosti, (iii) náklady na prevádzku ambulancie. Navrhovateľ ďalej vyjadril názor, že minimálna výška úhrady za jeden bod zdravotného výkonu poskytovaného v rámci všeobecnej ambulantnej starostlivosti podľa ustanovenia § 1 ods. 1 nariadenia č. 226/2005 Z.z. prináleží v celom rozsahu poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti, nakoľko zdravotné výkony poskytuje vždy len konkrétny lekár vykonávajúci LSPP. Uvedomujúc si potrebu úhrady nákladov odporcu na chod ambulancie navrhuje ponechať odporcovi na pokrytie nákladov a primeraný zisk sumu zodpovedajúcu 20 % zo sumy úhrady za výkony. Svoj návrh odôvodňuje konkrétnym výpočtom týkajúcim sa služby vykonanej navrhovateľom dňa 15.1.2011 v čase od 15:00 hod. do 22:00 hod. v celkovom počte bodov 13 490. Za uvedenú službu odhaduje navrhovateľ príjmy odporcu na sumu 225,17 eur pozostávajúcu z 53,73 eur (20 % z úhrady za výkony), 111,44 eur (platby 56 pacientov za návštevu ambulancie), 60,- eur (zodpovedajúca časť kapitačnej platby od poisťovne). Suma 225,17 eur je podľa názoru navrhovateľa dostatočná na pokrytie nákladov aj tvorbu primeraného zisku, rovnako ako suma 214,93 eur (80% z úhrady za výkony) je primeraná, obvyklá odmena navrhovateľa za vykonanie LSPP.

Písomným podaním zo dňa 14.3.2014 v spojení s opravou podania zo dňa 16.7.2014 navrhovateľ rozšíril žalobný návrh tak, že od odporcu požaduje zaplatenie sumy 3.545,43 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.340,42 eur od 24.11.2011 do zaplatenia a zo sumy 1.205,01 eur od 16.5.2012 do zaplatenia. Rozšírenie návrhu navrhovateľ odôvodnil skutočnosťou, že ako poskytovateľ zdravotnej starostlivosti vykonával LSPP pravidelne počas celého roka 2011 a začiatkom roka 2012, za čo si mesačne účtoval odmenu samostatnými faktúrami v súlade s postupom uvedeným v pôvodnom návrhu na začatie konania. Navrhovateľ súčasne predložil súdu prehľad faktúr vystavených odporcovi za obdobie od februára 2011 do apríla 2012 spolu so špecifikáciou poskytnutých výkonov, ich bodového ohodnotenia a výšky percentuálneho výpočtu fakturovanej sumy (č.l. 178-205). Odporca v zmysle vystavených faktúr dlžnú sumu navrhovateľovi neuhradil. Uznesením zo dňa 22.7.2014 č.k. 10Cb/31/2012-207 v spojení s opravným uznesením zo dňa 18.8.2015 č.k. 10Cb/31/2012-228 súd pripustil zmenu žaloby učinenu podaním zo dňa 14.3.2014 v znení opravy zo dňa 16.7.2014. Predmetom ďalšieho konania sa tak stal nárok navrhovateľa na zaplatenie sumy 3.545,43 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.340,42 eur od 24.11.2011 do zaplatenia a zo sumy 1.205,01 eur od 16.5.2012 do zaplatenia, istinu titulom zmluvného plnenia, eventuálne titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Navrhovateľ zároveň učinil návrh na vykonanie dôkazu dopytom súdu na

všetky zdravotné poisťovne v Slovenskej republike za účelom zistenia výšky a špecifikácie všetkých úhrad poskytovaných odporcovi zdravotnými poisťovňami za výkony vrátane kapitačných platieb za mesiace január 2011 až apríl 2012.

Na pojednávaní konanom dňa 12.1.2016 v neprítomnosti účastníkov konania za súčasného splnenia zákonných podmienok vymedzených ustanovením § 101 ods. 2 OSP, súd doplnil dokazovanie výsluchom právneho zástupcu navrhovateľa, výsluchom právneho zástupcu odporcu a prečítaním listinných dôkazov, ktoré účastníci od posledného pojednávania doplnili. Navrhovateľ vyjadril názor, v zmysle ktorého určenie odmeny poskytovateľa lekárskej starostlivosti za výkon LSPP v závislosti od obvyklej odmeny poskytovanej ostatným poskytovateľom lekárskej starostlivosti zo strany prevádzkovateľov ambulancií LSPP nie je správne vzhľadom na možnú svojvôľu prevádzkovateľov pri určovaní odmeny, nakoľko títo nie sú obmedzení žiadnou minimálnou hranicou ani inými kritériami. Za spravodlivé a v súlade so zákonom považuje ohodnotenie poskytovateľa lekárskej starostlivosti priznaním hodnoty lekárom uskutočnených zdravotných výkonov počas LSPP na základe nariadenia č. 226/2005 Z.z. po odpočítaní sumy zodpovedajúcej nákladom prevádzkovateľa na chod ambulancie LSPP. Navrhovateľ nevidí žiadny rozdiel medzi poskytnutím zdravotnej starostlivosti vo vlastnej ambulancii lekára a v ambulancii LSPP, nakoľko sa jedná o rovnaké úkony, ktoré uskutočňuje vždy poskytovateľ zdravotnej starostlivosti (lekár), preto platba zdravotných poisťovní zahŕňajúca ohodnotenie zdravotných výkonov lekára má patriť lekárovi. Za účelom určenia adekvátnej výšky nákladov odporcu s prevádzkovaním ambulancie LSPP navrhol vykonať dôkaz predložením relevantných účtovných dokladov odporcom. Navrhovateľ ďalej objasnil spôsob určenia počiatku omeškania odporcu s peňažným plnením, v zmysle ktorého úrok z omeškania zo sumy žalovaných faktúr, ktorých splatnosť nastala pred podaním návrhu na začatie konania v celkovej výške 2.340,42 eur, požaduje odo dňa podania žaloby, t.j. 24.11.2011 a zo zvyšku žalovanej istiny vo výške 1.205,01 eur požaduje úrok z omeškania od 16.5.2012.

Odporca v priebehu pojednávania vzniesol námietku premlčania žalovanej pohľadávky pre prípad, že by súd navrhovateľom požadované plnenie vyhodnotil ako bezdôvodné obohatenie. Tiež sa vyjadril k priemernej hodinovej mzde vyplácanej lekárom vykonávajúcim LSPP v ambulancii prevádzkovej odporcom, ktorú určil v roku 2011 na sumu 7,8726 eur a v roku 2012 na sumu 8,6389 eur a toto svoje vyjadrenie vo forme čestného vyhlásenia založil do obsahu spisového materiálu na č.l. 233-234. Taktiež namietol splatnosť navrhovateľom vystavených faktúr aj niektoré ich ďalšie náležitosti. Odporca predložil súdu Saldokonto podľa partnerov a dokladov (č.l. 237-239), z ktorého vyplýva dátum a výška úhrad vyplácaných navrhovateľovi za výkon LSPP v období od decembra 2011 do septembra 2015. Vyplatené sumy zahŕňajú odmenu určenú podľa návrhu zmluvy o vykonávaní lekárskej služby prvej pomoci zo dňa 26.11.2010 vrátane priamej platby prijatej od pacientov, ktoré boli odporcovi zo strany navrhovateľa v plnej výške vrátené, o čom svedčí výpis z účtu odporcu na č.l. 235-236 spisu. S návrhom navrhovateľa na vykonanie dôkazu oboznámením účtovníctva odporcu nesúhlasil s poukazom na ochranu tohto druhu údajov podnikateľského subjektu.

Podľa § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka č. 513/1991 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len Obchodný zákonník), táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejme s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

Podľa § 4 písm. a) zákona o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, poskytovateľ je fyzická osoba - podnikateľ alebo právnická osoba, ktorá poskytuje zdravotnú starostlivosť na základe 1.povolenia (§ 11) alebo povolenia na zaobchádzanie s liekmi a so zdravotníckymi pomôckami podľa osobitného predpisu, 2. živnostenského oprávnenia podľa osobitného predpisu.

Podľa § 5 ods. 1 zákona o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, verejná minimálna sieť poskytovateľov (ďalej len „minimálna sieť“) je usporiadanie najmenšieho možného počtu verejne dostupných poskytovateľov na území Slovenskej republiky alebo na území príslušného samosprávneho kraja alebo na území príslušného okresu (ďalej len „príslušné územie“) v takom počte a zložení, aby sa zabezpečila efektívne dostupná, plynulá, sústavná a odborná zdravotná starostlivosť s prihliadnutím na

- počet obyvateľov príslušného územia vrátane možnej odchýlky vo vzťahu ku geografickým a demografickým podmienkam príslušného územia,
- chorobnosť a úmrtnosť obyvateľov príslušného územia,
- migráciu cudzincov a osôb bez štátnej príslušnosti na príslušnom území,

d) bezpečnosť štátu.

Podľa § 79 ods. 1 písm. v) zákona o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, poskytovateľ, ktorý je držiteľom povolenia alebo držiteľom licencie na výkon samostatnej zdravotníckej praxe, je povinný, ak v odseku 3 nie je ustanovené inak, vykonávať lekársku službu prvej pomoci podľa rozpisu určeného samosprávnym krajom, ak ide o poskytovateľa, ktorý poskytuje všeobecnú ambulantnú starostlivosť v špecializačnom odbore všeobecné lekárstvo alebo v špecializačnom odbore pediatria a poskytovateľa, ktorý poskytuje špecializovanú zubno-lekársku ambulantnú starostlivosť.

Podľa § 82 ods. 1 písm. b) zákona o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, orgán príslušný na vydanie povolenia (§ 11) uloží držiteľovi povolenia vydaného podľa tohto zákona pokutu za porušenie niektorej z povinností ustanovených v § 79 ods. 1 písm. i), j), o), q), r), v), y), zb), zl) až zp) a zs), ods. 2 písm. a) až c), ods. 4 písm. a) a b), v § 79a ods. 1 písm. c) a § 79b až do 3 319 eur.

Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len "zákon o zdravotnej starostlivosti"), zdravotný výkon je ucelená činnosť zdravotníckeho pracovníka, ktorá predstavuje základnú jednotku poskytovania zdravotnej starostlivosti.

Podľa § 2 ods. 20 zákona o zdravotnej starostlivosti, lekárska služba prvej pomoci je zdravotná starostlivosť, ktorou sa zabezpečuje nepretržitá dostupnosť všeobecnej ambulantnej starostlivosti pre dospelých, všeobecnej ambulantnej starostlivosti pre deti a dorast a špecializovanej zubno-lekárskej ambulantnej starostlivosti.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o zdravotnej starostlivosti, zdravotnú starostlivosť a služby súvisiace s poskytovaním zdravotnej starostlivosti poskytuje poskytovateľ a zdravotnícki pracovníci za podmienok ustanovených osobitným predpisom. Poskytovanie zdravotnej starostlivosti v zdravotníckom zariadení ambulantnej zdravotnej starostlivosti a v zdravotníckom zariadení ústavnej zdravotnej starostlivosti je služba vo všeobecnom hospodárskom záujme.

Podľa § 7 ods. 3 zákona o zdravotnej starostlivosti, v rámci všeobecnej ambulantnej starostlivosti a v rámci špecializovanej zubno-lekárskej ambulantnej starostlivosti sa poskytuje lekárska služba prvej pomoci najmenej v rozsahu verejnej minimálnej siete poskytovateľov.

Podľa § 7 ods. 6 zákona o zdravotnej starostlivosti, lekársku službu prvej pomoci vykonávajú poskytovatelia poskytujúci všeobecnú ambulantnú starostlivosť a špecializovanú zubno-lekársku ambulantnú starostlivosť v zdravotníckom zariadení poskytovateľa, ktorý je oprávnený na základe vydaného povolenia prevádzkovať ambulanciu lekárskej služby prvej pomoci; lekárska služba prvej pomoci všeobecnej ambulantnej starostlivosti sa vykonáva aj formou návštevnej služby v domácom prostredí alebo v inom prirodzenom prostredí osoby, ktorej sa ambulantná starostlivosť poskytuje. Lekársku službu prvej pomoci pre dospelých môže vykonávať aj lekár s odbornou spôsobilosťou na výkon špecializovaných pracovných činností v odbore vnútorné lekárstvo, lekársku službu prvej pomoci pre deti a dorast môže vykonávať aj lekár s odbornou spôsobilosťou na výkon špecializovaných pracovných činností v odbore pediatria. Lekárska služba prvej pomoci sa vykonáva podľa rozpisu určeného samosprávnym krajom zverejneným na jeho webovom sídle, ktorý obsahuje miesto výkonu lekárskej služby prvej pomoci, čas vykonávania lekárskej služby prvej pomoci a zoznam poskytovateľov zdravotnej starostlivosti s uvedením dátumov vykonávania lekárskej služby prvej pomoci v období, na ktorý sa tento rozpis vyhotovuje. Rozpis vykonávania lekárskej služby prvej pomoci sa považuje za doručený poskytovateľom zdravotnej starostlivosti povinným vykonávať lekársku službu prvej pomoci desiatym dňom od jeho zverejnenia na webovom sídle samosprávneho kraja.

Podľa § 46 ods. 1 písm. n) zákona o zdravotnej starostlivosti, štátnu správu na úseku zdravotníctva v samosprávnom kraji ako prenesený výkon štátnej správy vykonáva samosprávny kraj, ktorý zverejňuje na svojom webovom sídle rozpis vykonávania lekárskej služby prvej pomoci najneskôr 15 dní pred začiatkom obdobia, na ktoré sa rozpis vyhotovuje.

Podľa § 1 ods. 1 nariadenia č. 226/2005 Z.z., výška úhrady za zdravotnú starostlivosť, ktorú uhrádza zdravotná poisťovňa poskytovateľovi lekárskej služby prvej pomoci, sa určuje podľa

zdravotných výkonov poskytovaných v rámci všeobecnej ambulantnej zdravotnej starostlivosti a v rámci špecializovanej zubno-lekárskej ambulantnej zdravotnej starostlivosti podľa Katalógu zdravotných výkonov.

Podľa § 1 ods. 3 písm. a) nariadenia č. 226/2005 Z.z., výška úhrady za jeden bod zdravotného výkonu sa ustanovuje takto: minimálna výška úhrady za jeden bod zdravotného výkonu poskytovaného v rámci všeobecnej ambulantnej zdravotnej starostlivosti je 0,019916 eura.

Podľa § 1 ods. 4 písm. a) nariadenia č. 226/2005 Z.z., k výške úhrady podľa odsekov 2 a 3 sa pripočítava pre ambulanciu lekárskej služby prvej pomoci pre dospelých minimálna výška úhrady 0,039434 eura na jedného poistenca verejného zdravotného poistenia mesačne.

Podľa § 38a ods. 2 písm. b) zákona č. 577/2004 Z.z. o rozsahu zdravotnej starostlivosti uhrádzanej na základe verejného zdravotného poistenia a o úhradách za služby súvisiace s poskytovaním zdravotnej starostlivosti v znení neskorších predpisov, výška úhrady poistenca za spracúvanie údajov zistených pri poskytovaní ambulantnej starostlivosti v rámci lekárskej služby prvej pomoci a ústavnej pohotovostnej služby pri každej návšteve je najviac 1,7 % zo sumy životného minima.

Podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, účastníci môžu uzavrieť aj takú zmluvu, ktorá nie je upravená ako typ zmluvy. Ak však účastníci dostatočne neurčia predmet svojich záväzkov, zmluva nie je uzavretá.

Podľa § 324 ods. 1 Obchodného zákonníka, záväzok zanikne, ak sa veriteľovi splní včas a riadne.

Podľa § 329 Obchodného zákonníka, veriteľ je povinný prijať aj čiastočné plnenie záväzku, pokiaľ čiastočné plnenie neodporuje povahe záväzku alebo hospodárskemu účelu sledovanému veriteľom pri uzavretí zmluvy, ak tento účel je v zmluve vyjadrený alebo v čase uzavretia zmluvy dlžníkovi známy.

Podľa § 339 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka, peňažný záväzok možno tiež platiť v banke veriteľa v prospech jeho účtu, ak to nie je v rozpore s platobnými podmienkami dojednanými medzi stranami. Peňažný záväzok platený prostredníctvom banky alebo prostredníctvom poštového podniku je splnený pripísaním sumy peňažného záväzku na účet veriteľa v jeho banke alebo vyplatením sumy peňažného záväzku veriteľovi v hotovosti, ak osobitný zákon neustanovuje inak alebo ak sa veriteľ a dlžník nedohodnú inak.

Podľa § 365 ods. 1 Obchodného zákonníka, dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom.

Podľa § 546 ods. 1 Obchodného zákonníka, objednávateľ je povinný zhotoviteľovi zaplatiť cenu dohodnutú v zmluve alebo určenú spôsobom určeným v zmluve. Ak nie je cena takto dohodnutá alebo určiteľná a zmluva je napriek tomu platná (§ 536 ods. 3), je objednávateľ povinný zaplatiť cenu, ktorá sa obvykle platí za porovnateľné dielo v čase uzavretia zmluvy za obdobných obchodných podmienok.

Podľa § 571 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak výška odplaty nie je určená v zmluve, je mandant povinný zaplatiť mandatárovi odplatu, ktorá je obvyklá v čase uzavretia zmluvy za činnosť obdobnú činnosti, ktorú mandatár uskutočnil pri zariadení záležitosti.

Podľa § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len Občiansky zákonník), prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len „návrh“), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

Podľa § 44 ods. 2 veta prvá Občianskeho zákonníka, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh.

Podľa § 491 ods. 2 Občianskeho zákonníka, na záväzky vznikajúce zo zmlúv v zákone neupravených treba použiť ustanovenia zákona, ktoré upravujú záväzky im najbližšie, pokiaľ samotná zmluva neurčuje inak.

Podľa § 568 Občianskeho zákonníka, ak dlžník nemôže splniť svoj záväzok veriteľovi, pretože veriteľ je neprítomný alebo je v omeškaní alebo ak dlžník má odôvodnené pochybnosti, kto je veriteľom, alebo veriteľa nepozná, nastávajú účinky splnenia záväzku, ak jeho predmet dlžník uloží do úradnej úschovy. Vynaložené potrebné náklady s tým spojené znáša veriteľ.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, platného v čase vzniku omeškania odporcu s úhradou dlhu, t.j. v znení platnom a účinnom do 31.1.2013 pri použití ust. § 768k ods. 2 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len Občiansky zákonník), ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.1.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Z citovanej právnej úpravy je zrejmé, že povinnosť vykonávať lekársku službu prvej pomoci je ustanovená zákonom a vzťahuje sa na presne vymedzené kategórie poskytovateľov zdravotnej starostlivosti, okrem iných aj na poskytovateľov všeobecnej ambulantnej starostlivosti v odbore všeobecné lekárstvo na základe povolenia, ktorým je navrhovateľ v prejednávanej veci. LSPP sa vykonáva v zdravotníckom zariadení poskytovateľa zdravotnej starostlivosti oprávneného na základe vydaného povolenia prevádzkovať ambulanciu lekárskej služby prvej pomoci (ďalej len prevádzkovateľ ambulancie LSPP), ktorým je odporca v prejednávanej veci. LSPP sa riadi rozpisom určeným príslušným samosprávnym krajom, ktorý je poskytovateľ zdravotnej starostlivosti povinný rešpektovať a v súlade s rozpisom nastúpiť na výkon LSPP. Za porušenie povinnosti vykonávať LSPP je samosprávny kraj oprávnený uložiť poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti pokutu až do výšky 3.319,- eur. Financovanie LSPP pre dospelých je zabezpečené z troch zdrojov: 1/ úhrada za zdravotnú starostlivosť určená na základe poskytnutých zdravotných výkonov ohodnotených príslušným počtom bodov uvedených v zozname zdravotných výkonov, pričom minimálna úhrada za jeden bod predstavuje 0,019916 eur; 2/ úhrada v minimálnej výške 0,039434 eur na jedného poistencu verejného zdravotného poistenia mesačne; 3/ poplatok vyberaný od poistencov za služby súvisiace s poskytovaním zdravotnej starostlivosti v rámci LSPP vo výške 1,99 eur. Finančné prostriedky v zmysle bodu 1/ a 2/ poukazuje príslušná zdravotná poisťovňa prevádzkovateľovi ambulancie LSPP a poplatky od pacientov v zmysle bodu 3/ sú vyberané priamo v ambulancii LSPP. Časť z takto naakumulovaných príjmov, ktorú má prevádzkovateľ ambulancie LSPP vyplatiť poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti ako odmenu za vykonanie LSPP *expressis verbis* nie je právnymi predpismi určená.

Takýmto nastavením fungovania LSPP zákonodarca *ex lege* kreoval záväzkovo-právny vzťah medzi poskytovateľom zdravotnej starostlivosti povinným vykonávať LSPP a prevádzkovateľom zabezpečujúcim chod ambulancie LSPP. Prinútil tým dva samostatné subjekty v postavení podnikateľov vzájomne spolupracovať, avšak bez toho, aby súčasne upravil podstatné náležitosti tohto osobitného druhu právneho vzťahu, medzi ktoré nepochybne patria aj podmienky odmeňovania poskytovateľov zdravotnej starostlivosti za výkon LSPP. Absencia normatívnej regulácie týkajúcej sa predovšetkým rozsahu odmeny spôsobuje stav právnej neistoty oboch účastníkov záväzkového vzťahu, čo vedie k vzniku obdobných sporov, aký je aj predmetom konania v prejednávanej veci. Zákonodarca tak nepriamo preniesol bremeno ich riešenia na súdy, ktoré však na rozdiel od príslušných zákonodarných orgánov nedisponujú zdrojom relevantných informácií potrebných pre nastavenie optimálneho režimu odmeňovania poskytovateľov zdravotnej starostlivosti, ktorý by pokrýval všetky aspekty súvisiace s výkonom LSPP. V kontexte vzniknutého sporu tak súdu pripadla úloha vytvoriť všeobecne

aplikovateľný vzorec pre spravodlivé rozdelenie finančných prostriedkov medzi subjekty podieľajúce sa na zabezpečovaní fungovania LSPP.

Z definície LSPP podľa ustanovenia § 2 ods. 20 zákona o zdravotnej starostlivosti vyplýva, že účelom jej zriadenia a uskutočňovania je zabezpečenie nepretržitej dostupnosti zdravotnej starostlivosti. Význam efektívneho fungovania LSPP pre spoločnosť je nespochybniteľný a nesporne patrí medzi prioritné spoločenské záujmy. Je samozrejmosťou, že predpokladom pre jej riadny výkon je najmä jasný a bezproblémový právny vzťah zainteresovaných subjektov, teda poskytovateľa zdravotnej starostlivosti a prevádzkovateľa ambulancie LSPP, v ktorom budú jednoznačne upravené vzájomné práva a povinnosti. Obaja účastníci konania vystupujú v prejednávanej záväzkovej vzťahu ako podnikatelia a súd hodnotí nároky a očakávania oboch ako legitímne. Je prirodzené, že navrhovateľ ako poskytovateľ zdravotnej starostlivosti požaduje za výkon svojej činnosti v rámci LSPP odmenu primeranú jeho odbornosti, zodpovednosti, ktorú nesie, významu svojej práce a jej úžitku pre spoločnosť. Práca, ktorú navrhovateľ vykonáva predstavuje fyzicky aj duševne náročnú aktivitu, vykonávanú ako prácu nadčas, v noci alebo vo sviatok, ktorou prispieva k naplneniu ústavou garantovaného práva každého na ochranu zdravia. Na druhej strane je taktiež pochopiteľné, že odporca ako prevádzkovateľ ambulancie LSPP žiada dostatok finančných prostriedkov na splnenie svojich povinností spočívajúcich v materiálnom a administratívnom zabezpečení riadneho chodu ambulancie LSPP, na úhradu všetkých nevyhnutných nákladov spojených s prevádzkovou činnosťou, ako aj na tvorbu primeraného zisku, keďže činnosť prevádzkovateľa LSPP tvorí podstatnú časť jeho podnikateľských aktivít. Súčasťou činnosti oboch účastníkov konania sú zložky, ktoré už len z podstaty ich povahy nie je možné finančne ohodnotiť. Tak ako nie je možné vyčíslieť hodnotu poskytnutia zdravotnej starostlivosti pacientovi a premietnuť ju do odmeny priznanej navrhovateľovi, nie je možné oceniť ani súhrn fyzických a duševných aktivít odporcu vynakladaných pri činnosti prevádzkovateľa LSPP a určiť im zodpovedajúci podiel z nadobudnutých finančných prostriedkov. Riešením nie je ani úvaha o dôležitosti vkladu a zásluh toho ktorého účastníka konania na fungovaní LSPP, pretože činnosť jedného nemôže byť realizovaná bez spolupráce druhého. Preto je problematické pre súd svojim rozhodnutím nastaviť medzi účastníkmi konania adekvátny režim odmeňovania, ktorý by reflektoval význam a skutočnú hodnotu nimi vykonávaných činností.

V snahe nájsť spravodlivé riešenie prijateľné pre oboch účastníkov konania sa súd oboznámil s doterajšou rozhodovacou činnosťou v obdobných právnych veciach, a to predovšetkým prostredníctvom nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 113/2011-74 zo dňa 28.11.2012, uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 329/2012-30 a viacerých zverejnených rozhodnutí všeobecných súdov. Ako podklad pre rozhodnutie sa v súdnej praxi osvedčil prieskum systému odmeňovania v totožných druhoch záväzkových vzťahov pri zachovaní obdobných materiálnych podmienok. Súd si je vedomý skutočnosti, že označenými rozhodnutiami nie je viazaný, ale tiež si uvedomuje potrebu vytvárať svojou rozhodovacou činnosťou stav právnej istoty, ktorého základom je predvídateľnosť súdnych rozhodnutí, teda zachovanie rovnakého posúdenia určitej právne relevantnej otázky pri jej opakovaní sa v rovnakých podmienkach. Uvedené riešenie zodpovedá aj právnej úprave určenia ceny diela (§ 546 Obchodného zákonníka) alebo odplaty mandátára (§ 571 ods. 1 Obchodného zákonníka), ktorých výška nie je zmluvne dohodnutá. Analógia legis je v tomto prípade prípustná na základe ustanovenia § 491 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nakoľko zmluvu o dielo prípadne aj mandátnu zmluvu možno považovať za zákonom upravené záväzky, ktoré majú vzhľadom na charakter práv a povinností zmluvných strán najbližšie k obsahu právneho vzťahu vymedzeného účastníkmi konania. Návrh navrhovateľa vyriešiť otázku určenia spravodlivej odmeny za výkon LSPP tým spôsobom, že poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti bude priznaná úhrada zo strany zdravotnej poisťovne predstavujúca bodové ohodnotenie uskutočnených zdravotných výkonov znížená o primeranú časť zodpovedajúcu nákladom prevádzkovateľa na chod ambulancie LSPP, nemá oporu v aktuálne platnej právnej úprave. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami je zdravotná poisťovňa povinná poskytovať túto úhradu priamo prevádzkovateľovi ambulancie LSPP a ako už bolo odôvodnené vyššie, súd nepovažuje za správny postup vyčíslovať náklady prevádzkovateľa na zabezpečenie ambulancie LSPP a premietat' ich do rozdelenia úhrady zdravotných poisťovní medzi účastníkov konania. Z uvedeného dôvodu súd zamietol návrh navrhovateľa na vykonanie dôkazu dopytom na zdravotné poisťovne za účelom zistenia výšky kapitačnej platby hradenej odporcovi a tiež návrh na vykonanie dôkazu preskúmaním relevantných účtovných dokladov odporcu za účelom zistenia výšky jeho nákladov na prevádzkovanie ambulancie LSPP. Pokiaľ súd založil svoje rozhodnutie na určení výšky odmeny za výkon LSPP ako obvyklej odplaty za výkon rovnakej činnosti v obdobných podmienkach, nepovažuje vykonanie navrhnutých dôkazov za relevantné a pre rozhodnutie veci opodstatnené. Ďalšie dokazovanie

skutočností nemajúcich žiadny vplyv na rozhodnutie vo veci samej by neprimerane a zbytočne predĺžilo konanie, a tým aj stav právnej neistoty účastníkov, čo je v rozpore so zásadou rýchlosti a hospodárnosti konania.

Po dôkladnom zvážení všetkých do úvahy prichádzajúcich spôsobov ohodnotenia výkonu LSPP súd uskutočnil šetrenie za účelom zistenia obvyklej odmeny poskytovateľov zdravotnej starostlivosti u rôznych prevádzkovateľov ambulancií LSPP, pričom vychádzal zo skutočnosti, že v spádovej oblasti Žilina bolo k 31.12.2012 evidovaných 155 084 pacientov vrátane detí. Bol vykonaný dopyt na prevádzkovateľov ambulancií LSPP v 12 okresných mestách, ktoré svojim počtom obyvateľov možno pripodobniť mestu Žilina, t.j. ich počet obyvateľov sa pohybuje v rozsahu od 108 559 do 201 609 obyvateľov = $\pm 30\%$ (Michalovce, mestská časť Košice - okolie, Banská Bystrica, Nové Zámky, Nitra, Levice, Trenčín, Prievidza, Trnava, Dunajská Streda, mestská časť Bratislava II a mestská časť Bratislava V). Oslovení prevádzkovatelia LSPP mali uviesť: 1/ počet pacientov v spádovej oblasti, v ktorej prevádzkujú lekársku službu prvej pomoci pre dospelých, 2/ priemernú výšku mesačnej kapitačnej platby za pacientov v spádovej oblasti, 3/ priemerný počet pacientov, ktorí navštívia ambulanciu lekárskej služby prvej pomoci pre dospelých počas jednej služby (7-8 hodín), 4/ priemernú mesačnú výšku platby za poskytnuté výkony v ambulancii lekárskej služby prvej pomoci pre dospelých, 5/ priemernú výšku odmeny lekára za poskytovanie lekárskej starostlivosti počas jednej služby (7-8 hodín), prípadne diferenciáciu ak odmena závisí od času výkonu (sviatok, víkend, nočná práca a pod.), 6/ spôsob výpočtu odmeny lekára za poskytovanie lekárskej starostlivosti, najmä identifikáciu, či ide o hodinovú odmenu alebo paušálnu odmenu alebo podielovú odmenu určenú na základe poskytnutých výkonov a pod., 7/ identifikáciu skladby príjmov a nákladov ambulancie lekárskej služby prvej pomoci pre dospelých v približnom percentuálnom vyjadrení (x% kapitácia, x% výber na mieste, x% výkony, x% mzdové náklady lekár, x% mzdové náklady sestra, x% prevádzkové náklady, x% materiál a technológie a pod.). Požadované údaje mali predstavovať priemerné hodnoty za prvých šesť mesiacov kalendárneho roka 2011.

Z obsahu získaných reakcií (č.l. 110-165, 170) vyplýva, že nie všetci oslovení prevádzkovatelia LSPP zabezpečujú LSPP pre celý okres, čím sa ich spádová oblasť zužuje a stráca sa možnosť adekvátneho porovnania. Taktiež niektorí prevádzkovatelia zabezpečujú LSPP pre dospelých spoločne s LSPP pre deti a dorast. Z hľadiska počtu pacientov a návštevnosti ambulancie LSPP súd považoval za vhodné na porovnanie dve vzorky: Lekárska služba prvej pomoci pre dospelých v Trenčíne, n.o., so sídlom Legionárska 24, 91 01 Trenčín (ďalej len „prevádzkovateľ ambulancie LSPP Trenčín“) a HELLP, s.r.o., so sídlom Riečna 1, 949 01 Nitra (ďalej len „prevádzkovateľ ambulancie LSPP Nitra“). Prevádzkovateľ ambulancie LSPP Trenčín určil ako spôsob výpočtu odmeny lekára za poskytovanie lekárskej starostlivosti paušálnu odmenu v sume 25,89 eur za 6,5 hod. službu počas pracovného dňa (po prepočte 3,98 eur/hod.), 83,98 eur za 15,5 hod. službu počas pracovného dňa (po prepočte 5,42 eur/hod.), 64,73 eur za 13 hod. službu v nedeľu (po prepočte 4,98 eur/hod.) a 73,36 eur za 13 hod. službu v štátny sviatok (po prepočte 5,64 eur/hod.). Prevádzkovateľ ambulancie LSPP Nitra určil odmenu za službu pre lekára na ambulancii v sume 5,704 eur/hod. v pracovný deň, 7,704 eur/hod. cez víkend a 10,704 eur/hod. vo sviatok.

Z vykonaného porovnania vyplýva, že odmena navrhovateľa určená podľa návrhu Zmluvy o vykonávaní lekárskej služby prvej pomoci zo dňa 26.11.2010 je vyššia než priemerná odmena poskytovaná zo strany prevádzkovateľa ambulancie LSPP Trenčín, ktorá spádová oblasť má menší počet pacientov a zároveň nižšia než odmena poskytovaná zo strany prevádzkovateľa ambulancie LSPP Nitra, ktorá spádová oblasť zahŕňa väčší počet pacientov. Výnimku tvorí priemerná odmena za službu v pracovný deň, kedy je odmena navrhovaná odporcom dokonca vyššia než určil prevádzkovateľ LSPP Nitra.

Následne súd zohľadňoval výšku odmeny prislúchajúcu navrhovateľovi podľa návrhu Zmluvy o vykonávaní lekárskej služby prvej pomoci zo dňa 26.11.2010 za jednotlivé odpracované LSPP, za ktoré si uplatnil odmenu návrhom na začatie konania v znení rozšírenia z 14.3.2014 a podrobil ju porovnaniu s odmenou, ktorá by navrhovateľovi patrila v prípade, že by LSPP odpracoval u prevádzkovateľa ambulancie LSPP Trenčín a prevádzkovateľa ambulancie LSPP Nitra. Výsledkom bolo zistenie, že základná suma odmeny podľa návrhu Zmluvy o vykonávaní lekárskej služby prvej pomoci zo dňa 26.11.2010 je vyššia, resp. porovnateľná s odmenou, ktorá by navrhovateľovi bola poskytnutá prevádzkovateľom ambulancie LSPP Trenčín a zároveň nižšia než odmena, ktorá by navrhovateľovi bola poskytnutá prevádzkovateľom ambulancie LSPP Nitra. Súčasne je potrebné zohľadniť čiastočne

odlišný režim odmeňovania nastavený odporcom v návrhu zmluvy o vykonávaní lekárskej služby prvej pomoci zo dňa 26.11.2010, nakoľko odporca poskytuje navrhovateľovi popri základnej odmene zároveň sumu 0,66 eur za každého ošetrovaného pacienta počas LSPP. V dôsledku tohto navýšenia vychádza celková výška odmeny navrhovateľa poskytnutá odporcom za väčšinu odpracovaných LSPP vyššia než odmena poskytnutá prevádzkovateľom ambulancie LSPP Nitra. Súd tak ustálil ako spravodlivú odmenu navrhovateľa za výkon LSPP výšku odmeny určenú odporcom podľa návrhu Zmluvy o vykonávaní lekárskej služby prvej pomoci zo dňa 26.11.2010, t.j. odmenu vo výške:

- 51,50 eur za LSPP dňa 15.1.2011,
- 64,11 eur za LSPP dňa 12.2.2011,
- 49,51 eur za LSPP dňa 10.4.2011,
- 81,78 eur za LSPP dňa 24.4.2011,
- 38,40 eur za LSPP dňa 4.5.2011,
- 50,25 eur za LSPP dňa 4.6.2011,
- 39,93 eur za LSPP dňa 9.6.2011,
- 47,23 eur za LSPP dňa 12.8.2011,
- 43,25 eur za LSPP dňa 16.8.2011,
- 39,93 eur za LSPP dňa 25.8.2011,
- 65,21 eur za LSPP dňa 24.9.2011,
- 66,53 eur za LSPP dňa 16.10.2011,
- 83,20 eur za LSPP dňa 5.11.2011,
- 55,90 eur za LSPP dňa 17.11.2011,
- 39,90 eur za LSPP dňa 5.12.2011,
- 87,25 eur za LSPP dňa 31.12.2011,
- 51,58 eur za LSPP dňa 21.1.2012,
- 46,95 eur za LSPP dňa 4.2.2012,
- 37,20 eur za LSPP dňa 21.3.2012,
- 57,55 eur za LSPP dňa 29.4.2012, spolu 1.097,16 eur.

Vyššie špecifikovaná odmena prislúcha navrhovateľovi titulom zmluvného plnenia sui generis. Z vyjadrení účastníkov konania a z predložených listinných dôkazov vyplýva, že medzi navrhovateľom ako poskytovateľom zdravotnej starostlivosti a odporcom ako prevádzkovateľom ambulancie LSPP, ktorí obaja vystupujú v postavení podnikateľa, bola uzavretá neformálnym spôsobom inominátna zmluva v zmysle ustanovenia § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, ktorej predmetom bolo zabezpečenie výkonu LSPP v priestoroch ambulancie LSPP na ulici S. Z. XX v Žiline. Povinnosťou navrhovateľa bolo v súlade s rozpisom určeným samosprávnym krajom nastúpiť v určený deň a hodinu na výkon LSPP a tieto služby riadne vykonať v priestoroch ambulancie LSPP prevádzkovanéj odporcom. Odporca bol povinný materiálne a administratívne zabezpečiť prevádzku ambulancie LSPP tak, aby bolo navrhovateľovi umožnené poskytovať pacientom zdravotnú starostlivosť. Plnením takto vymedzených povinností zmluvné strany konkludentne prejavili vôľu vstúpiť do vzájomného záväzkovo-právneho vzťahu s vyššie špecifikovaným obsahom. Rozsah práv a povinností vyplývajúcich z takto uzavretej zmluvy medzi účastníkmi konania nebol sporný, nakoľko podmienky a spôsob výkonu LSPP sú do značnej miery aj legislatívne upravené. Obom zmluvným stranám bolo od počiatku vzniku ich právneho vzťahu zrejmé, a to aj s prihliadnutím na predchádzajúcu prax v tejto oblasti, aké plnenie sú povinní poskytnúť a aké protiplnenie sú oprávnení prijať. Možno preto konštatovať, že predmet záväzkov zmluvných strán bol dostatočne určený, a teda zmluva vznikla. Účastníci konania sa však nedohodli na konkrétnej výške odmeny navrhovateľa za výkon LSPP poskytovanej odporcom, resp. na spôsobe jej určenia. Skutočnosť, že právny vzťah účastníkov konania je vzťahom odplatným, nesporne vyplýva zo znenia citovanej právnej úpravy i z aktuálnej rozhodovacej praxe súdov, a nebola spochybnená ani jednou zo sporových strán. Záujem navrhovateľa ako poskytovateľa zdravotnej starostlivosti vykonávajúceho LSPP na zaplatení odmeny je zrejмый už z charakteru uplatneného nároku a vedomosť odporcu ako prevádzkovateľa ambulancie LSPP o povinnosti odmenu poskytnúť a zároveň ochota tento svoj záväzok splniť, vyplýva z konania odporcu, ktorý odmenu v určitej výške navrhovateľovi pravidelne vyplácal. V priebehu konania bolo preukázané, že medzi účastníkmi konania prebehli rokovania, počas ktorých boli vzájomne predložené návrhy viacerých spôsobov výpočtu odmeny navrhovateľa za výkon LSPP, pričom ani jeden z návrhov nebol oboma zmluvnými stranami akceptovaný. Tvrdenie odporcu, že navrhovateľ prejavil súhlas s výškou odmeny určenou v návrhu zmluvy o vykonávaní lekárskej služby prvej pomoci zo dňa 26.11.2010 tým, že nastúpil na výkon LSPP v súlade s rozpisom samosprávneho kraja a rovnako aj názor navrhovateľa, podľa ktorého odporca prijal návrh zmluvy so zmenenou výškou odmeny tým, že mu

umožnil vykonávať LSPP, nezodpovedá zákonom upravenému procesu kontraktácie obchodnoprávných zmluvných vzťahov a neobstojí popri ustanovení § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Navrhovateľ zmenou návrhu zmluvy o vykonávaní lekárskej služby prvej pomoci zo dňa 26.11.2010 v časti výšky odmeny učinil odporcovi nový návrh, ktorého prijatie zo strany odporcu z jeho konania nemožno vyvodiť. Odporca síce umožnil navrhovateľovi vykonávať LSPP v ním prevádzkovej ambulancii, plnil si tým však len svoju zákonom stanovenú povinnosť. Pravidelným vyplácaním odmeny za výkon LSPP navrhovateľovi vo výške podľa pôvodného návrhu zmluvy o vykonávaní lekárskej služby prvej pomoci zo dňa 26.11.2010 odporca dostatočne zrejším a jednoznačným spôsobom prejavil vôľu nebyť viazaný protinávrhom navrhovateľa v časti požadovanej výšky odmeny. K dohode o výške odmeny medzi účastníkmi konania spôsobom, ktorý uviedli v priebehu konania, preto nedošlo. Táto chýbajúca náležitosť však nemá vplyv na platnosť vzniku a ďalšiu existenciu ich zmluvného vzťahu v zmysle ustanovenia § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka.

Pokiaľ účastníci v priebehu konania uvádzali eventuálnu možnosť vyhodnotiť navrhovateľom uplatnený nárok ako právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, súd sa s týmto právnym posúdením nestotožnil. Ustanovenie § 451 ods. 2 a § 454 Občianskeho zákonníka, aplikovateľné v nadväznosti na ustanovenie § 1 ods. 2 veta druhá Obchodného zákonníka, taxatívne vymedzuje päť druhov plnení, ktoré možno považovať za bezdôvodné obohatenie. Nárok navrhovateľa uplatnený v prejednávanej veci titulom odmeny za výkon LSPP v súlade s ustanovením § 79 ods. 1 písm. v) zákona o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti nemožno pripodobniť ani jednej zo skutkových podstát bezdôvodného obohatenia (plnenie bez právneho dôvodu, plnenie z neplatného právneho úkonu, plnenie z právneho dôvodu, ktorý odpadol, majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov, plnenie za iného, kde ten, kto mal povinnosť plniť, neplnil a ten, kto plnil, túto povinnosť v skutočnosti nemal). Osobitne k prvému uvedenému prípadu bezdôvodného obohatenia súd považuje za potrebné uviesť, že k plneniu bez právneho dôvodu dochádza tým, že jeden z účastníkov dosiahne majetkový prospech plnením, na ktoré v dobe jeho poskytnutia neexistoval žiadny právom stanovený dôvod, pričom takýmto dôvodom nemusí byť len dohoda účastníkov ale napríklad aj povinnosť vyplývajúca priamo zo zákona. V prejednávanej veci bol navrhovateľ účastníkom, ktorý plnil, teda vykonával LSPP, a odporca účastníkom, ktorý na základe tohto plnenia navrhovateľa získal majetkový prospech vo forme peňažných platieb zo strany zdravotných poisťovní a pacientov. Povinnosť navrhovateľa uskutočniť plnenie a rovnako aj oprávnenie odporcu prijať platby však má svoj zákonný podklad v príslušných ustanoveniach zákona o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zákona o zdravotnej starostlivosti a ďalších nadväzujúcich právnych predpisov. Navrhovateľ, vedomý si svojej povinnosti vyplývajúcej zo zákona, vykonával LSPP a odporca, poznajúc svoje zákonom dané oprávnenia, prijímal za plnenie navrhovateľa poskytnuté platby. Absenciu dohody účastníkov určujúcej, akú časť získaného majetkového prospechu má odporca poukázať navrhovateľovi, nemožno považovať za chýbajúci právny dôvod plnenia, osobitne v prípade, ak bola v priebehu konania preukázaná vedomosť oboch účastníkov o odplatnom charaktere výkonu LSPP. Uvedené posúdenie súd uvádza len z dôvodu potreby komplexného vyjadrenia ku všetkým tvrdeniam a návrhom účastníkov konania, ktoré odzneli v prejednávanej veci. Nie je rozhodnutím o zamietnutí eventuálneho petitu sformulovaného navrhovateľom pri zmene žaloby na pojednávaní dňa 21.5.2013. Nakoľko súd vyhodnotil žalovaný nárok ako nárok vyplývajúci zo zmluvného plnenia, zaoberal sa výhradne primárnym petitom žaloby a o eventuálnom petite, ktorým si navrhovateľ uplatnil žalovanú sumu titulom bezdôvodného obohatenia, vôbec nerozhodoval. Z rovnakého dôvodu súd nevyhodnocoval ani námietku premlčania vznesenú odporcom na pojednávaní dňa 12.1.2016, ktorá sa viazala na vyhodnotenie nároku vo veci samej ako práva na vydanie bezdôvodného obohatenia. Plnenie uplatnené na základe obchodnoprávneho vzťahu, ktorým je aj plnenie uplatnené navrhovateľom primárnym petitom návrhu na začatie konania v prejednávanej veci, sa v súlade s ustanovením § 397 Obchodného zákonníka premlčuje uplynutím štvorročnej premlčacej doby, ktorá s prihliadnutím na uplatnenie nároku podaním doručeným súdu dňa 24.11.2011 v časti o zaplatenie 214,93 eur a podaním doručeným súdu dňa 10.3.2014 v časti o zaplatenie 3.330,50 eur, nemohla uplynúť.

Z vykonaného dokazovania preskúmaním predloženého výpisu z účtu odporcu a Saldokonta vyplynulo, že odporca zaplatil navrhovateľovi odmenu za výkon LSPP v celkovej výške 1.083,23 eur. Odporca vyplácal odmenu bezhotovostným spôsobom v prospech účtu navrhovateľa spravidla v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom navrhovateľ vykonal LSPP. Uvedenú skutočnosť navrhovateľ v priebehu konania nespochybnil. Z predložených listinných dôkazov však nevyplýva zaplatenie sumy 13,93 eur predstavujúcej časť hotovostných platieb od pacientov počas LSPP dňa 9.6.2011, ktorá patrí navrhovateľovi. Za LSPP vykonanú dňa 9.6.2011 odporca zaplatil navrhovateľovi iba časť odmeny vo

výške 26,00 eur, a to dňa 11.7.2011. Súd preto prijal ako nespornú skutočnosť, že odporca vyplatil navrhovateľovi sumu 1.083,23 eur ako odmenu za výkon LSPP nasledovne:

- sumu 51,50 eur za LSPP dňa 15.1.2011 zaplatil dňa 10.2.2011,
- sumu 64,11 eur za LSPP dňa 12.2.2011 zaplatil dňa 14.3.2011,
- sumu 49,51 eur za LSPP dňa 10.4.2011 zaplatil dňa 11.5.2011,
- sumu 81,78 eur za LSPP dňa 24.4.2011 zaplatil dňa 11.5.2011,
- sumu 38,40 eur za LSPP dňa 4.5.2011 zaplatil dňa 10.6.2011,
- sumu 50,25 eur za LSPP dňa 4.6.2011 zaplatil dňa 11.7.2011,
- sumu 26,00 eur za LSPP dňa 9.6.2011 zaplatil dňa 11.7.2011,
- sumu 47,23 eur za LSPP dňa 12.8.2011 zaplatil dňa 13.9.2011,
- sumu 43,25 eur za LSPP dňa 16.8.2011 zaplatil dňa 13.9.2011,
- sumu 39,93 eur za LSPP dňa 25.8.2011 zaplatil dňa 13.9.2011,
- sumu 65,21 eur za LSPP dňa 24.9.2011 zaplatil dňa 11.10.2011,
- sumu 66,53 eur za LSPP dňa 16.10.2011 zaplatil dňa 11.11.2011,
- sumu 23,20 eur za LSPP dňa 5.11.2011 zaplatil dňa 9.12.2011,
- sumu 60,00 eur za LSPP dňa 5.11.2011 zaplatil dňa 19.12.2011,
- sumu 15,90 eur za LSPP dňa 17.11.2011 zaplatil dňa 9.12.2011,
- sumu 40,00 eur za LSPP dňa 17.11.2011 zaplatil dňa 19.12.2011,
- sumu 13,90 eur za LSPP dňa 5.12.2011 zaplatil dňa 13.1.2012,
- sumu 26,00 eur za LSPP dňa 5.12.2011 zaplatil dňa 19.1.2012,
- sumu 17,25 eur za LSPP dňa 31.12.2011 zaplatil dňa 13.1.2012,
- sumu 70,00 eur za LSPP dňa 31.12.2011 zaplatil dňa 19.1.2012,
- sumu 51,58 eur za LSPP dňa 21.1.2012 zaplatil dňa 9.2.2012,
- sumu 46,95 eur za LSPP dňa 4.2.2012 zaplatil dňa 15.3.2012,
- sumu 26,00 eur za LSPP dňa 21.3.2012 zaplatil dňa 10.10.2012,
- sumu 11,20 eur za LSPP dňa 21.3.2012 zaplatil dňa 15.4.2013,
- sumu 57,55 eur za LSPP dňa 29.4.2012 zaplatil dňa 21.5.2012.

Podľa nesporného tvrdenia účastníkov navrhovateľ prijaté platby odporcovi vždy vrátil. Svoj postup navrhovateľ odôvodnil nemožnosťou identifikácie platby pre chýbajúci variabilný symbol. Po preskúmaní odporcom predloženého výpisu z účtu súd zistil, že variabilný symbol použitý odporcom pri jednotlivých uskutočnených platbách sa skutočne nezhoduje s variabilným symbolom uvedeným navrhovateľom na vystavených faktúrach. Odporca pri platbách použil šesť až sedem miestny variabilný symbol pozostávajúci vždy z označenia roku nasledovaného označením mesiaca, za ktorý uhrádza navrhovateľovi odmenu za výkon LSPP. V prípade, že medzi účastníkmi konania paralelne netrval iný záväzkový vzťah predpokladajúci opakujúce sa peňažné plnenie zo strany odporcu, čo ani jedna zo sporových strán v priebehu konania netvrdila, na strane navrhovateľa nemohli vzniknúť dôvodné pochybnosti o účele prijatých platieb. Navrhovateľovi preto muselo byť zrejmé, že sa jedná úhradu odmeny za výkon LSPP v zmysle návrhu zmluvy o vykonávaní lekárskej služby prvej pomoci zo dňa 26.11.2010. Nakoľko suma priebežne poukazovaná odporcom na účet navrhovateľa zodpovedala výške odmeny navrhovateľa za výkon jednotlivých LSPP, ktorú súd ustálil ako spravodlivú odplatu svedčiacu navrhovateľovi titulom zmluvného plnenia sui generis na základe zmluvného vzťahu s odporcom, pripísaním týchto súm na účet navrhovateľa, zanikol záväzok odporcu vo výške 1.083,23 eur splnením v súlade s ustanovením § 324 ods. 1 Obchodného zákonníka v spojení s ustanovením § 339 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka. Zvyšok svojho záväzku pozostávajúci zo sumy 13,93 eur je odporca povinný zaplatiť navrhovateľovi titulom odmeny za výkon LSPP dňa 9.6.2011. Napriek skutočnosti, že navrhovateľ si za výkon LSPP predloženými faktúrami (č.l. 178-205) vyúčtoval vyššiu odmenu, než mu odporca vyplácal, ako veriteľ bol v zmysle ustanovenia § 329 Obchodného zákonníka povinný prijať aj čiastočné plnenie, nakoľko to neodporovalo povahe záväzku ani sledovanému hospodárskemu účelu. Preto pokiaľ navrhovateľ prijaté platby vrátil späť odporcovi, tento úkon nemá vplyv na zánik záväzku odporcu a je potrebné pripísať ho na ťarchu navrhovateľa. Navrhovateľ má zákonom dané možnosti domáhať sa od odporcu spätného vyplatenia vrátenej odmeny za výkon LSPP a súd aj touto cestou apeluje na účastníkov konania, aby v záujme predchádzania ďalším súdnym sporom vysporiadali svoje vzájomné nároky.

Účinky zániku záväzku splnením vylučujú akúkoľvek ďalšiu povinnosť odporcu uložiť predmet záväzku do úradnej úschovy v snahe predísť vzniku omeškania. Ustanovenie § 568 Občianskeho zákonníka navyše nie je možné aplikovať aj z toho dôvodu, že v prejednávanej veci odporcovi bolo nepochybne známe, že jeho veriteľom je práve navrhovateľ, ktorý nebol neprítomný a uvedením čísla svojho

bankového účtu na vystavených faktúrach jednoznačne prejavil vôľu, aby mu záväzok zo strany odporcu bol plnený v prospech tohto účtu. Vrátenie odmeny vyplnenej na účet navrhovateľa odporcovi s odstupom niekoľkých dní, teda po okamihu splnenia záväzku zo strany odporcu, nemožno vyhodnotiť ani ako nedostatočné poskytnutie súčinnosti, ktoré by zakladalo omeškanie navrhovateľa ako veriteľa a následnú povinnosť odporcu využiť náhradný spôsob splnenia záväzku uložením do úschovy.

Splatnosť odmeny za výkon jednotlivých LSPP vyplýva z faktúr, ktorými navrhovateľ vyúčtoval odporcovi odmenu v zmysle ním uplatňovaného spôsobu výpočtu výšky odmeny. Faktúry navrhovateľ priebežne doručoval odporcovi, ktorá skutočnosť medzi účastníkmi nebola sporná. Námietku odporcu týkajúcu sa rozporu obsahových náležitostí faktúr so zákonom o účtovníctve č. 431/2002 Z.z. súd nepovažoval v pomeroch prejednávanej veci za relevantnú. Faktúry vystavené navrhovateľom v obchodnoprávnom vzťahu účastníkov konania slúžia v rovine práva ako výzva na zaplatenie, ktorou navrhovateľ prejavil vôľu prijať od odporcu účtované plnenie najneskôr v deň ich splatnosti, ktorý je vo faktúrach jednoznačne vymedzený. Odporcom naznačený rozpor medzi dátumom poskytnutia fakturovaného plnenia uvedeným v opise predmetu fakturácie a dátumom dodania služby nemá význam pre určenie splatnosti odmeny za výkon LSPP. Pokiaľ ide o konkrétny rozsah omeškania odporcu a s tým spojený nárok navrhovateľa na zaplatenie úrokov z omeškania, súd vychádzal z navrhovateľom vymedzeného počiatku omeškania v podaní zo dňa 14.3.2014 v spojení s opravou podania zo dňa 16.7.2014, t.j. zo sumy 2.340,42 eur predstavujúcej navrhovateľom vyúčtovanú odmenu za výkon LSPP v období január 2011 - október 2011 od 24.11.2011 a zo sumy 1.205,01 eur predstavujúcej navrhovateľom vyúčtovanú odmenu za výkon LSPP v období november 2011 - apríl 2011 od 16.5.2012. Porovnaním s vyššie uvádzaným prehľadom peňažných plnení zo strany odporcu za výkon jednotlivých LSPP súd zistil, že časť odmeny za LSPP dňa 5.11.2011 vo výške 60,00 eur a časť odmeny za LSPP dňa 17.11.2011 vo výške 40,00 eur zaplatil odporca dňa 19.12.2011, pričom zodpovedajúca faktúra č. 2011/89 bola splatná dňa 14.12.2011 a odmenu za LSPP dňa 4.2.2012 zaplatil odporca dňa 15.3.2012, pričom zodpovedajúca faktúra č. 2012/009 bola splatná dňa 14.3.2012. Z oboch faktúr si však navrhovateľ uplatnil úrok z omeškania až od 16.5.2012, ku ktorému dňu už odporca v omeškaní nebol, preto navrhovateľovi úrok z omeškania za žalobou vymedzené obdobie v tejto časti nepatrí. Napriek skutočnosti, že odporca plnil na základe označených faktúr až po dátume ich splatnosti, súd nemohol navrhovateľovi priznať úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po splatnosti faktúr, pretože by tak prekročil žalovaný nárok uplatnený navrhovateľom, čo je v rozpore s ustanovením § 153 ods. 2 OSP. Ďalej súd zistil, že časť odmeny za LSPP dňa 21.3.2012 vo výške 11,20 eur odporca zaplatil dňa 15.4.2013, pričom zodpovedajúca faktúra č. 2012/072 bola splatná dňa 9.12.2012. Súd preto priznal navrhovateľovi úrok z omeškania v zákonom stanovenej výške 8,75 % ročne zo sumy 11,20 eur za obdobie od 10.12.2012 do 15.4.2013. Pri uvedenej položke úroku z omeškania súd neprihliadal na navrhovateľom určený počiatok omeškania (16.5.2012), nakoľko predchádzal dátumu splatnosti faktúry (9.12.2012). Uvedené tiež platí aj o úhrade sumy 57,55 eur za LSPP dňa 29.4.2012, ktorú odporca zaplatil dňa 21.5.2012, teda po dni, ktorým navrhovateľ ohraničil počiatok omeškania (16.5.2012) avšak pred dátumom splatnosti zodpovedajúcej faktúry č. 2012/073, ktorej splatnosť nastala dňa 9.12.2012, ku ktorému dňu bol už záväzok odporcu splnený. Súd priznal navrhovateľovi úrok z omeškania aj z doposiaľ nezaplatených sumy odmeny 13,93 eur za LSPP dňa 9.6.2011 v požadovanej sadzbe 9 % ročne od 24.11.2011, teda v súlade s navrhovateľom vymedzeným začiatkom omeškania s úhradou uvedeného plnenia.

O náhrade trov konania súd rozhodne samostatným uznesením do 30 dní po právoplatnosti tohto rozsudku v súlade s ust. § 151 ods. 3 OSP, podľa ktorého zákonného ustanovenia v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej plynie účastníkom 3 dňová lehota na vyčíslenie uplatnených trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia, prostredníctvom Okresného súdu v Žiline ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní je potrebné uviesť: ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Ďalej je potrebné označiť rozhodnutie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v

akom rozsahu sa napáda, v čom vidí odvolateľ nesprávnosť rozhodnutia alebo postupu súdu a čoho sa domáha. Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Odvolanie proti rozsudku, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a OSP),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak osoba povinná podľa tohto rozhodnutia dobrovoľne nesplní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže osoba oprávnená z rozhodnutia podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.